

Viatjar és sempre una experiència enriquidora. Però, sovint, els viatges tenen contratemps inesperats.

Sergi, el protagonista d'aquesta història, anava a embarcar en un avió cap a Anglaterra.

Què creus que li passarà a l'aeroport? Es podrà solucionar?

El comiat

Durant el trasllat de casa a l'aeroport, passàrem tanta calor que semblava que arribaríem torrats.

–Almenys, a Anglaterra no passaràs aquesta calor, Sergi –intentava animar-me la mare.

En traspasar les portes automàtiques de l'aeroport ens esperaven dues sorpreses. La primera, la sensació reconfortant de l'aire condicionat que ambientava la sala central, semblant a la que deu experimentar un caminant del desert en arribar a un oasi. La segona, l'anunci de la cancel·lació del vol a Londres als taulers informatius.

Totalment desconcertats per aquell contratemps, buscàrem la persona de la Summer School encarregada d'organitzar l'eixida dels alumnes cap a Anglaterra. Les recerques de la mare tingueren èxit aviat. Era un jove ros, alt i prim, que vestia una americana color verd-bajoqueta que atreia les mirades allà per on passava.

Una vegada reunits tots els alumnes, el de la jaqueta convocà ràpidament una reunió informativa junt al quiosc. Alguns dels inscrits ja ens coneixíem del curs anterior i ens saludàrem. D'altres havien canviat tant el seu aspecte que no sabíem si es tractava d'antics companys o eren gent nova que s'havia apuntat al curs. Entre ells vaig creure identificar una xica de pell blanca i cara pigallosa amb qui coincidia cada estiu, des del primer any.

L'encarregat demanà atenció i començà a passar llista al grup d'estudiants, dotze xiques i xics entre catorze i divuit anys. Amb unes paraules que denunciaven el seu origen britànic, ens anuncià que a causa de problemes de densitat en el trànsit aeri, normals a l'estiu, el nostre vol havia estat cancel·lat, però abans de dues hores, un avió procedent d'un dels Emirats Àrabs en direcció a Londres, faria escala al nostre aeroport i ens portaria a la capital britànica. Tot seguit, ens repartí una gorra identificativa del mateix verd-bajoqueta de la seua americana i ens recomanà que ens la posàrem.

–I recordeu-ho bé: en arribar a l'aeroport de Gatwick, aneu directament a recollir l'equipatge, sense entretenir-vos a les botigues. Les famílies estaran esperant-vos a l'eixida de passatgers amb el vostre nom escrit en un full. No les feu esperar. No hi haurà cap problema. La gorra ajudarà a identificar-vos.

Tots sabíem el que passava des que facturàvem les maletes fins a l'últim avís per la megafonia: besos i més besos de les mares, darrers consells i un llarg rosari de **romanços** que arribaven directament al calaix de l'oblit.

Després d'un sonor clin-clan-clon, els altaveus anunciaren l'embarcament immediat dels passatgers a Londres i, gràcies a això, no morírem ofegats en braços de les mares.

–Sergi, em promets que aniràs amb compte?

Jo assentí amb el cap, sense dir ni mut, amb cara de bon xic.

El pare, en canvi, semblava tranquil·litzar-se ell mateix repetint una dita que ja havíem escoltat:

–No compliques la vida al xiquet, dona! Anar pel món ensenya més que un llavó de cara.

El grup de pares seguia dient adéu amb les mans i enviant-nos més besos a l'aire, després de traspassar el control de la policia.

JOSEP MILLO

L'enigma dels prismàtics. Tabarca Llibres

- 1 Contesta les preguntes següents.
 - Per a què anava Sergi a Anglaterra?
 - Quin problema plantejà el vol? Com es resolgué?
- 2 Explica com se senten Sergi i els seus pares quan entren a l'aeroport.
- 3 Com era l'encarregat del grup? Per què destacava de la resta de la gent?
- 4 Copia ordenades aquestes oracions segons com passen en la història.
 - Les mares fan besos i donen consells als seus fills.
 - Sergi i els seus pares busquen l'encarregat del grup.
 - L'encarregat del grup explica les normes.
- 5 Escribe aquestes oracions en el quadern i substitueix les paraules destacades per les que s'usen en el text.
 - Passàrem tanta calor que semblava que arribaríem **cremats**.
 - Les recerques de la mare tingueren èxit **prompte**.
 - Jo assentí amb el cap, **en silenci**, amb cara de bon xic.
- 6 Sols acomiadar-te de la teua família o dels teus amics quan saps que passaràs un temps sense veure'ls? Com t'acomiaades d'ells?